

[Wilhelms.]

kunne trække en hvilken som helst bevilling tilbage, som det måtte være uenig i. Det gjaldt ikke, når rammebevillingen var lagt hen til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, som det i mandags gjaldt, da det var lagt hen til en kunstfondbestyrelse eller et filminstituts bestyrelse. Men vi synes, at som et minimum måtte efterkontrollen, kravet om at se regnskaberne, også gælde i disse tilfælde, og så vidt vi kan se, er det ikke omfattet — jeg vil gerne have svaret, om vi tager fejl — af det, der står i § 4 i lovforslaget om revisionen af statens regnskaber m. m.

Der er i § 7 omtalt ikke helt tilsvarende, men til en vis grad parallelle indsigtsmuligheder, når det drejer sig om virksomheder, som staten direkte har et kapitalindskud i. Vi ved alle sammen, hvor lidt effektivt det viser sig at være. Også så sent som i dag har SAS, Transairtransaktionerne, været bragt frem. Der har staten i forvejen formelt en lang række af disse muligheder for at kontrollere transaktionerne, og det er en kendt sag, at det rent faktisk ikke er sket. Vi gør os heller ikke illusioner om, at vi får garantien ved at sætte virksomheder ind i § 4, men at man i det mindste får muligheden for at øve kontrol med de støtteforanstaltninger, der her har været tale om.

Hvis vi har ret i vores formodning om, at det rent faktisk ikke er med i den formulering, som lovforslaget foreløbig har, kan jeg godt bebude, at vi uden for betænkningen — vi er jo ikke med i det udvalg, som har behandlet disse ting — til tredje behandling vil stille et lille beskedent ændringsforslag, som bringer virksomhederne ind i § 4.

Om forslaget til lov om statsrevisorerne, som vi heller ikke har udtalt os om før, vil jeg sige, at vi ikke har stor sympati for en fleksibel ordning af den type, som her er foreslået, og som, hvad meningen end er, og det kan man jo gætte på, vil rumme muligheden for politisk manipulation med antallet fra 4 til 6. Det synes vi i sig selv er uheldigt.

Vi synes heller ikke, at det er nogen god idé, hr. Hilmar Baunsgaard var inde på. Hr. Freddy Madsen har allerede kommenteret det, og jeg er helt enig med hr. Freddy Madsen og vil blot supplere det med, at hvis man indførte denne idé, som hr. Hilmar

Baunsgaard kommer med, at de partier, der i kraft af egne mandater er repræsenteret i finansudvalget, skulle have automatisk adgang til en statsrevisorpost, så kan man for det første ikke for tid og evighed være sikker på, at 6 slår til. Så skulle man have gjort det endnu mere fleksibelt, så det er jo ikke dér, det ligger i virkeligheden, når det kommer til stykket.

For det andet indeholder det de urimeligheder, som hr. Freddy Madsen har nævnt, og det indeholder i virkeligheden urimeligheder, der er endnu mere groteske. Hvis partier står lige og det ene parti ved lodtrækning i kraft af egne mandater er kommet i finansudvalget og det andet parti ikke er kommet i finansudvalget, er de stillet over for denne forskelsbehandling med hensyn til pladser i statsrevisionen.

På en måde kunne vi godt have sympati for en fleksibel ordning, men den ville se ganske anderledes ud end denne her, og den er nok for vidtgående til, at der kunne være realistisk mulighed for at få den ordentligt behandlet i denne samling. Derfor har vi ikke stillet de ændringsforslag, som skulle til, men jeg vil da godt lige nævne de tanker, vi har gjort os, og som vi, hvis der viser sig nogen som helst mulighed for at få nogen med på dem, vil forfølge ved senere lejlighed.

De skulle gå på at tage den anden konsekvens af hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger, nemlig den i denne sag meget fornuftige konsekvens, at der ikke er matematisk retfærdighed i fordelingen af statsrevisorposter, men at man har et andet synspunkt, at man får den bedste revision, når de forskellige synspunkter er repræsenteret, og at det ikke i dette team af statsrevisorer har nogen væsentlig betydning, om der er en matematisk retfærdig fordeling af pladserne, da man jo ikke sidder og stemmer om sager og afgør noget på den måde.

Derfor har hr. Hilmar Baunsgaard taget den konsekvens, at uanset om et parti har 4 eller 8 gange så mange mandater som et andet parti, hvis dette andet parti i kraft af egne mandater er i finansudvalget, skal det alligevel have en statsrevisorpost fuldt på linje med det meget større parti. Vi synes, man burde gå til bunds med den logik og sige: den bedste revisionsmulighed får man simpelt hen, hvis alle i folketinget repræsen-